

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1973

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
282

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

309. Περί μεγίστων διαστάσεων και βαρών αγροτικών μηχανημάτων. 1
310. Περί έγκρίσεως προσχώσεως θαλασσίας εκτάσεως εις περιοχήν όρμου Έλευθερών Νομού Καβάλας. 2
311. Περί έγκρίσεως προσχώσεως θαλασσίας εκτάσεως εις περιοχήν «Χάλυκας—Νησάρι» του όρμου Βασιλικού—Ευβοίας. 3
312. Περί δημιουργίας παραλίας εις περιοχήν Σκαραιοσταγιάς Αττικής. 4
313. Περί δημιουργίας παραλίας εις περιοχήν του Γαζανού Ποταμού ή Φαδελιανό Μετόχι Νομού Ήρακλείου πρό ιδιοκτησίας «Α.Ε. ΙΩΣ». 5
314. Περί δημιουργίας παραλίας εις περιοχήν «Τριάντα» Ρόδου πρό ιδιοκτησίας Β. Παπαβασιλείου. 6
315. Περί δημιουργίας παραλίας εις θέσιν Σαρακηνοῦ ή Λειβάδι Μαλλίων Ήρακλείου πρό της ιδιοκτησίας Ε.Π.Ε. Ι. Γιαννίκος. 7
316. Περί δημιουργίας παραλίας εις θέσιν Νεράλυμνος περιφέρειας Λιχάδος Ιστιαιάς πρό ιδιοκτησίας Α.Ε. Τουριστικής Αναπτύξεως Βορείου Ευβοίας. 8
317. Περί των προϋποθέσεων χορηγήσεως υπό του ΟΓΑ συντάξεως λόγω αναπηρίας. 9
318. Περί κυρώσεως τροποποιήσεως του άρθρου 12 του Καταστατικού του Ταμείου Πρωτοίας Δικηγόρων Ρεθύμνης. 10

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

- Διόρθωσις ήμαρτημένων εις το ύπ' αριθ. 225/1973 Πρ. Διάταγμα αρμοδιότητος Υπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών. 11
- Διόρθωσις ήμαρτημένων εις το ύπ' αριθ. 114/1973 Πρ. Διάταγμα αρμοδιότητος Υπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών. 12

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 309

Περί μεγίστων διαστάσεων και βαρών αγροτικών μηχανημάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ύπ' όψει:

1. Τας διατάξεις:
- α) Του άρθρου 56, παρ. α «περί διαστάσεων και βαρών

των αγροτικών μηχανημάτων, του Ν.Δ. 4233/1962 «περί κυρώσεως του Κώδικος Όδικής Κυκλοφορίας».

β) Του ύπ' αριθ. 40/1972 Β.Δ. «περί κωδικοποιήσεως εις ένιαιον κείμενον των ισχυουσών διατάξεων περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων».

2. Την ύπ' αριθ. 465/1973 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει των Ημετέρων επί της Έθνικής Οικονομίας, Ναυτιλίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Δημοσίων Έργων Υπουργών, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

1. Ός προς τὰ μέγιστα όρια των διαστάσεων και βαρών των αγροτικών μηχανημάτων, έχουνσιν εφαρμογήν τὰ έκάστοτε ισχύοντα περί των μεγίστων όρίων των διαστάσεων και βαρών των φορτηγών αυτοκινήτων, ως ή έννοια αυτών καθορίζεται εις τὸ άρθρον 21, του Ν. Δ/τος 4233/1962 «περί κυρώσεως του Κώδικος Όδικής Κυκλοφορίας».

2. Η έν τῷ Β. Δ/τι 126/1973 (ΦΕΚ 37/12.2.1973) «περί μεγίστων όρίων διαστάσεων και βαρών των αυτοκινήτων όχημάτων και έλέγχου αυτών» προβλεπομένη ειδική άδεια κυκλοφορίας χορηγείται υπό της κατά τὸ άρθρον 1 του άνω διατάγματος άναφερομένης άρμοδίας τεχνικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δημοσίων Έργων.

Εις τὸν επί της Έθνικής Οικονομίας Υπουργόν, άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΦΕΣΙΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΓΙΑΚΑΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 310

Περί έγκρίσεως προσχώσεως θαλασσίας εκτάσεως εις περιοχήν όρμου Έλευθερών Νομού Καβάλας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ύπ' όψει:

1) Την από 19 Όκτωβρίου 1972 αίτησιν της Βιομηχανικής Έπιχειρήσεως υπό τήν επωνυμίαν «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ» Α.Ε., 2) τὸ Ν.Δ. 1249 από 7 Όκτωβρίου 1972 περί κυρώσεως της Συμβάσεως μεταξύ του Έλληνικού Δημοσίου και της Α.Ε. «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ» διά τήν ίδρυσιν και λειτουργίαν έν Δράμα βιομηχανίας χαρτο-

μάξης και λοιπών παραγώγων ξύλου, 3) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας», 4) τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 4171/1961, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 916/1971, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὁποῖου ὑπῆχθη ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, 5) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ.533/7/218482 ἀπὸ 18 Μαΐου 1973 διατυπωθεῖσαν σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ἐνόπλων Δυνάμεων, 6) τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε.9036/1161 ἀπὸ 3 Μαΐου 1973 ἔγγραφον τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ, ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. Γ4/7/131/Φ.21 —δ ἀπὸ 1.8.1973 ὁμοιον τῆς Δ/νσεως Λιμενικῶν Ἔργων Γ4 τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, 7) τὸ ὑπ' ἀριθ. 14756 ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1972 ἔγγραφον τοῦ Ἀρχηγείου Λιμενικοῦ Σώματος, 8) τὸ ὑπ' ἀριθ. 52154/11647/2624 ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1972 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, 9) τὸ ὑπ' ἀριθ. 507825 ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1973 ἔγγραφον τοῦ Ε.Ο.Τ., 10) τὸ ὑπ' ἀριθ. 207 ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1972 ἔγγραφον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας περιφερείας Καβάλας, 11) τὴν ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1973 σύμφωνον γνώμην τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Καβάλας Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσον:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὸ τῆς Α.Ε. «ΑΘΗΝΑ-Ι.ΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ» Α.Ε. πρόσχωσιν θαλασσίας περιοχῆς ἐμβαδοῦ 20.752 μ.τ. κατεμένης εἰς τὸν ὅρμον Ἐλευθερῶν τοῦ κόλπου Καβάλας τοῦ Νομοῦ Καβάλας καὶ εὐρισκομένης ἔμπροσθεν τῆς συνεχομένης αὐτῇ χερσαίας ἐκτάσεως, διαχειριζομένης ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς αὕτη εἰκονίζεται ὑπὸ στοιχεῖα Ε.Ο.Π.Ε. εἰς τὸ ἀπὸ Ἰουνίου 1973 Τοπογραφικὸν διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:1.000 τοῦ μηχανικοῦ Δημοτρίου Χ. Παπαδημητρίου, δεόντως τεθεωρημένον ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τεχν. Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ Καβάλας.

Ἡ παρούσα ἔγκρισις παρέχεται ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὁρους:

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς προσχώσεως δέον ὅπως πραγματοποιηθῇ ἀπαραιτήτως βάσει μελέτης, ἐγκριθεμένης ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Λιμενικῶν Ἔργων (Γ4) τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

2. Ἡ πρόσχωσις θέλει ἐκτελεσθῇ δι' ἐγκλιωτισμοῦ πρὸς ἀποφυγὴν διασκορπισμοῦ τῶν ἐναποτιθεμένων προϊόντων καὶ τῆς ἔνεκα τούτου ἀλλοιώσεως τῶν θαθῶν τῆς περιοχῆς, διαπάναις τῆς ἐνδιαφερομένης ἑταιρείας καὶ ἄνευ ἐπιβαρύνσεως ἢ ἀπαιτήσεως τινος πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου.

3. Ἡ αἰτούσα ἑταιρεία οὐδὲν δικαίωμα κυριότητος θὰ κτήται: ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημιουργηθησομένου γηπέδου.

4. Κατὰ τὴν ἐπίχωσιν καὶ μετὰ ταύτην θὰ τηρηθῶσιν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Λιμενικῆς Ἀρχῆς ὑποδειχθησάμενα μέτρα ασφαλείας.

5. Τὸ ἔργον δέον ὅπως φωτιστηκανθῇ τῇ ὑποδείξει τῆς Ὑπηρεσίας Φάρων.

6. Μετὰ τὴν περαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς προσχώσεως καὶ τοῦ καθορισμοῦ ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς τοῦ νέου αἰγιαλοῦ, τὸ γηπέδον ὅπερ θέλει προκύψει ἐκ τῆς προσχώσεως μετὰ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ, δύναται νὰ ἐκπονηθῇ ἡ παραχωρηθῇ ἀπ' εὐθείας καὶ ἐπὶ τιμῇματι, πρὸς τὴν ἐνδιαφερομένην ἐπιχείρησιν «Α.Ε. ΑΘΗΝΑ-Ι.ΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ» πρὸς ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτῆς τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς.

7. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου δέον ὅπως ἀποσταλῶν εἰς τὴν Ὑδρογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Ναυτικοῦ, σχεδιαγράμματα ἐμφαίνοντα τὴν ἀκριβῆ θέσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν πέριξ θαθῶν (κλίμ. 1:2.000) ὡς καὶ τὴν γεωγραφικὴν του θέσιν (κλίμ. 1:20.000).

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις οἰουδήποτε ἔργου εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην, ἄνευ σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἀποφάσεως, ἐκδοθῆσομένης κατὰ τὰς κατεμένης διατάξεις.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 311

Περὶ ἐγκρίσεως προσχώσεως θαλασσίας ἐκτάσεως εἰς περιοχὴν «Κάλυκας—Νησάρι» τοῦ ὁρμου Βασιλικῆς—Εὐβοίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὴν ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1972 αἴτησιν τῆς ἑταιρείας «ΣΕΛΜΑΝ Ἑλληνοελλετική Βιομηχανία Ἐπεξεργασίας Εὐλίας», 3) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ.533/7/218454 ἀπὸ 28 ἀρθροῦ 9 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας, 3) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ.533/7/218454 ἀπὸ 28 Μαΐου 1973 καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας προϋποθέσεις, διατυπωθεῖσαν σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ἐνόπλων Δυνάμεων, 4) τὰς ὑπ' ἀριθ. Γ4/1/3/Φ12/α ἀπὸ 16.3.1973 καὶ Γ4/9/77/Φ12—ιγ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1973 ἔγγραφα τῆς Δ/νσεως Λιμενικῶν Ἔργων ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 14625/1882 ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1973 ὁμοιον τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, 5) τὸ ὑπ' ἀριθ. 8628 ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1973 ἔγγραφον τοῦ Ἀρχηγείου Λιμενικοῦ Σώματος, 6) τὸ ὑπ' ἀριθ. 531859 ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1973 ἔγγραφον τοῦ Ε.Ο.Τ., 7) τὸ ὑπ' ἀριθ. 17883/359/30.5.73 ἔγγραφον τοῦ ὙΠΕΘΟ—τομεὺς Βιομηχανίας, 8) τὴν ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1973 σύμφωνον γνώμην τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσον:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὸ τῆς ἑταιρείας «ΣΕΛΜΑΝ Ἑλληνοελλετική Βιομηχανία Ἐπεξεργασίας Εὐλίας Α.Ε. (πρόσχωσιν θαλασσίας περιοχῆς ἐμβαδοῦ 7648 μ², κατεμένης εἰς τὴν θέσιν «Κάλυκας—Νησάρι» τοῦ ὁρμου Βασιλικῆς—Εὐβοίας καὶ συνεχομένης τοῦ ἔμπροσθεν τῆς ἰδιοκτησίας τῆς χώρας αἰγιαλοῦ, ὡς αὕτη εἰκονίζεται ὑπὸ στοιχ. ΦΝ'Α'ΑΖΑΙΝΖΝΙΦ εἰς τὸ ἀπὸ 20.4.73 τοπογραφικὸν διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:1000 τοῦ Μηχανικοῦ Σίμου Μπρεζάτη, δεόντως τεθεωρημένον τὴν 2.6.1973 ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Εὐβοίας. Ἡ παρούσα ἔγκρισις παρέχεται ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὁρους:

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς προσχώσεως θὰ γίνῃ ἀπαραιτήτως βάσει μελέτης, ἐγκριθεμένης ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Λιμενικῶν Ἔργων (Γ4) τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

2. Αἱ πρόσχωσις θὰ ἐκτελεσθῶν δι' ἐγκλιωτισμοῦ πρὸς ἀποφυγὴν διασκορπᾶς τῶν ἐναποτιθεμένων προϊόντων καὶ τῆς ἔνεκα τούτου ἀλλοιώσεως τῶν θαθῶν τῆς περιοχῆς, διαπάναις τῆς ἐνδιαφερομένης ἑταιρείας, καὶ ἄνευ ἐπιβαρύνσεως ἢ ἀπαιτήσεως τινος πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου.

3. Ἡ αἰτούσα ἑταιρεία οὐδὲν δικαίωμα (Κυριότητος) θὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δημιουργηθησομένου γηπέδου.

4. Τὸ κρηπίδωμα τοῦ ἐκ τῆς προσχώσεως γηπέδου, δέον ὅπως φωτιστηκανθῇ μερίμνη τῆς ἑταιρείας, τῇ ὑποδείξει τῆς Ὑπηρεσίας Φάρων.

5. Νὰ προβλεφθῇ σύστημα πυροσβέσεως, κατὰλληλον διὰ τὴν κάλυψιν τῶν διὰ τῶν ἐν λόγω ἔργων ἐξυπηρετηθησόντων ἐν τῷ μέλλοντι ἐργασιῶν καὶ μεταφορῶν ἐν γένει.

6. Νὰ λαμβάνωνται τὰ ὑπὸ τῶν κατεμένων διατάξεων προβλεπόμενα μέτρα ἀποφυγῆς ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης, εἰς πε-

ρίπτωσιν καθ' ἣν θὰ πραγματοποιοῦνται εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑταιρείας, πετρελεύσεις πλοίων.

7. Ἐργὺς τῶν λιμενικῶν ἔργων θέον ὅπως ἀνεγερθῇ οἰκίσκος πρὸς δημιουργίαν Λιμενικοῦ Φυλακείου.

8. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Ὑδρογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Ναυτικοῦ σχεδιαγράμματα ἐμφαίνοντα τὴν ἀκριβῆ θέσιν τούτων μετὰ τῶν περὶ ἐξ ἑαθῶν (κλίμαξ 1:500) ὡς καὶ τὴν γεωγραφικὴν τῶν θέσιν (κλίμαξ 1:25000).

9. Μετὰ τὴν περαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς προσχώσεως καὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ νέου αἰγιαλοῦ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, τὸ ἐκ τῆς προσχώσεως ταύτης προκύψαν γήπεδον, μετὰ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ, δύναται νὰ ἐκποιηθῇ ἀπ' εὐθείας καὶ ἐπὶ τμήματι, πρὸς τὴν εἰρημένην Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐγκαταστάσεών της.

10. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις οἰουδήποτε ἐτέρου ἔργου εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἄνευ σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἀποφάσεως, ἐκδοθησομένης κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 312

Περὶ δημιουργίας παραλίας εἰς περιοχὴν ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἀρθροῦ 6, 2) τὴν διατυπωθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 187.2/105/1972 ἀπὸ 17 Μαρτίου 1972 ἐγγράφου συμφωνῶν γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 891 ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1973 πρᾶξιν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 103/5.9.1972 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συγκροτηθείσης τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν πρὸς προσαύξησιν τοῦ αἰγιαλοῦ τὴν δημιουργίαν ζώνης παραλίας εἰς περιοχὴν ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ ΑΤΤΙΚΗΣ, ὡς ἡ ὁριογραμμὴ ταύτης καθωρίσθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 263/68 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐχαράχθη εἰς τὸ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1971 διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ Μηχανικοῦ Κ. Μουτζαλιᾶ θεωρηθὲν τὴν 18 Δεκεμβρίου 1971 ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ἀττικῆς τὸ συνεδρεῖον τὴν ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1971 σχετικὴν ἐκθεσιν τῆς προαναφερθείσης Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 313

Περὶ δημιουργίας παραλίας εἰς περιοχὴν τοῦ Γαζανοῦ Ποταμοῦ ἢ Φοδελιανῷ Μετόχι Νομοῦ Ἡρακλείου πρὸ ἰδιοκτησίας «Α.Ε. ΙΩΣ».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἀρθροῦ 6.

2) Τὴν διατυπωθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 187.2/194/73/16.5.1973 ἐγγράφου συμφωνῶν γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 885/25.8.1973 πρᾶξιν τῆς τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν πρὸς προσαύξησιν τοῦ αἰγιαλοῦ τὴν δημιουργίαν ζώνης παραλίας εἰς περιοχὴν τοῦ Γαζανοῦ Ποταμοῦ ἢ Φοδελιανῷ Μετόχι Ν. Ἡρακλείου πρὸ ἰδιοκτησίας «Α.Ε. ΙΩΣ» ὡς ἡ ὁριογραμμὴ ταύτης καθωρίσθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 263/68 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐχαράχθη εἰς τὸ ἀπὸ Μαρτίου 1973 διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ Μηχανικοῦ Ἰωάννου Μανασάκη, θεωρηθὲν τὴν 23.3.1973 ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ἡρακλείου τὸ συνεδρεῖον τὴν ἀπὸ 2.4.1973 σχετικὴν ἐκθεσιν τῆς προαναφερθείσης Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 314

Περὶ δημιουργίας παραλίας εἰς περιοχὴν «ΤΡΙΑΝΤΑ» Ρόδου πρὸ ἰδιοκτησίας Β. Παπαθασίλειου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἀρθροῦ 6.

2) Τὴν διατυπωθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 1872/39/73/30.1.73 ἐγγράφου συμφωνῶν γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 884/25.8.1973 πρᾶξιν τῆς τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν πρὸς προσαύξησιν τοῦ αἰγιαλοῦ τὴν δημιουργίαν ζώνης παραλίας εἰς περιοχὴν «ΤΡΙΑΝΤΑ» Ρόδου πρὸ ἰδιοκτησίας Β. Παπαθασίλειου, ὡς ἡ ὁριογραμμὴ ταύτης καθωρίσθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Α. Ν. 263/68 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐχαράχθη εἰς τὸ διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ Μηχανικοῦ Ἰωάννου Γιωτοπούλου, θεωρηθὲν τὴν 4.4.1973 ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Δωδεκανήσου τὸ συνεδρεῖον τὴν ἀπὸ 16.11.1972 σχετικὴν ἐκθεσιν τῆς προαναφερθείσης Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(7)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 315

Περί δημιουργίας παραλίας εις θέσιν Σαρακηνοῦ ἢ Λειβάδι Μαλλίων Ἡρακλείου πρὸ τῆς ἰδιοκτησίας Ε.Π.Ε. Ι. Γιαννίνος».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἀρθρου 6.

2) Τὴν διατυπωθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 1872/122/73/2.4.73 ἐγγράφου σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 882/25.8.1973 πρᾶξιν τῆς τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν πρὸς προσαύξησιν τοῦ αἰγιαλοῦ τὴν δημιουργίαν ζώνης παραλίας εἰς θέσιν Σαρακηνοῦ ἢ Λειβάδι Μαλλίων — Ἡρακλείου, πρὸ ἰδιοκτησίας Ε.Π.Ε. Ι. Γιαννίνος, ὡς ἡ ὁριογραμμὴ ταύτης καθωρίσθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 263/68 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐχαράχθη εἰς τὸ ἀπὸ Μαρτίου 1972 διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ Μηχανικοῦ Ἀλεξ. Μακατονάκη, θεωρηθὲν τὴν 31.1.1973 ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ἡρακλείου τὸ συνοδεῦον τὴν ἀπὸ 3.2.1973 σχετικὴν ἐκθεσιν τῆς προαναφερθείσης Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣΟ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(8)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 316

Περί δημιουργίας παραλίας εἰς θέσιν ΝΕΡΑΛΥΜΝΟΣ περιφερείας ΔΙΧΑΔΟΣ Ἰστιαίας πρὸ ἰδιοκτησίας Α.Ε. Τουριστικῆς Ἀναπτύξεως Βορείου Εὐβοίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἀρθρου 6. 2) τὴν διατυπωθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 187.2/120/73 ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1973 ἐγγράφου σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ. 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 895 ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1973 πρᾶξιν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 103/5.9.1972 πρᾶξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συγκαταθείσης τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν πρὸς προσαύξησιν τοῦ αἰγιαλοῦ τὴν δημιουργίαν ζώνης παραλίας εἰς θέσιν ΝΕΡΑΛΥΜΝΟΣ περιφερείας ΔΙΧΑΔΟΣ Ἰστιαίας πρὸ ἰδιοκτησίας Α.Ε. Τουριστικῆς Ἀναπτύξεως Βορείου Εὐβοίας, ὡς ἡ ὁριογραμμὴ ταύτης καθωρίσθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 263/68 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐχαράχθη εἰς τὸ διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ Μηχανικοῦ Ἡλία Χ. Αἰγυπτιᾶδῃ θεωρηθὲν τὴν 7 Ἰουλίου 1970 ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Εὐβοίας τὸ συνοδεῦον τὴν ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1973 σχετικὴν ἐκθεσιν τῆς προαναφερθείσης Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣΟ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(9)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 317

Περί τῶν προϋποθέσεων χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰ διατάξεις:

α) Τοῦ ἀρθρου 4 παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφάλισις τοῦ ΟΓΑ καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας».

β) Τοῦ ἀρθρου 12 παράγραφος 3 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966.

γ) Τοῦ Ν. Δ/τος 1379/1973 «περὶ Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργίου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (Φ.Ε.Κ. 87/14.4.1973 τ. Α').

δ) Τοῦ ὑπ' ἀριθ. 40/1972 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον καίμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ ἐκφράσθαι κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1973 τούτου.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 595/5.9.1973 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Ἄρθρον 1.

Προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἡσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ, λόγῳ ἀναπηρίας ἐφ' ὅρου ζωῆς.

Ὁ ἡσφαλισμένος εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ἔχει δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ἐκ τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἅπασαι αἱ κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Ἐὰν ἔχῃ καταστῇ συνεπείᾳ παθήσεως ἢ βλάβης, διαρκῶς καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἀνίκανος πρὸς ἀσκήσιν τοῦ συνήθους ἐμποριστικοῦ ἐπαγγέλματός του. ὡς καὶ παντὸς παρεμφεροῦς τοιούτου, εἰς βαθμὸν τοῦλάχιστον 67%, μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ Β. Δ/τος 504/1957 «περὶ χορηγήσεως συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ ΟΓΑ» καὶ μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ, οὐχὶ δὲ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου οὐδὲ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του.

β) Ἐὰν ἔχῃ ἀπασχοληθῇ, κατὰ κύριον ἐμποριστικὸν ἐπάγγελμα, εἰς ἐργασίαν, δι' ἧς τὰ ἀσχοῦντα αὐτὰς πρόσωπα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ:

αα) Κατὰ τὰ πέντε ἡμερολογιακὰ ἔτη, ἀμέσως προηγούμενα τοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενα ἢ

ββ) Ἐπὶ δέκα, τοῦλάχιστον, ἐν συνόλῳ ἔτη, ἐκ τῶν ὁποίων συνεχῶς τὰ τρία ἡμερολογιακὰ, τὰ ἀμέσως προηγούμενα τοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος καὶ

γγ) Προκειμένου περὶ καταστάσεως ἀναπήρου συνεπείᾳ ἀτυχήματος ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους τοῦ ἀμέσως προηγούμενου ἐκείνου καθ' ὃ ὑπέστη τὸ ἀτύχημα καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος, ἐὰν δὲ τὸ ἀτύχημα εἴναι ἐργατικόν, συνεχῶς κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος ἐξάμηνον.

γ) Ἐὰν ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς, κατὰ τὸ φθὸ στοιχ. α' ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἀρθρου, ἀναπηρίας του μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησίν του, δὲν ἦσκησεν ἕτερον κύριον ἐπάγγελμα, ἐξ οὗ νὰ ἀντλή τὸν ἐμπορισμὸν του.

Βραχυχρόνιοι ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀπασχολήσεις, ὡς καὶ τοιαῦται ἐντὸς τοῦ ὑπολειπομένου ποσοστοῦ ἱκανότητός του, μὴ ἔχουσαι τὸν χαρακτηριστὴ ἀλλαγῆς ἐπαγγέλματος, δὲν λογίζονται ὡς ἀσκήσεις ἐπαγγέλματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐννοίαν.

δ) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνη σύνταξιν ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 18 παρ. 8 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

ε) Ἐὰν δὲν κατέστη ἀνάπηρος συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, δι' ὃ νὰ ἔχη τελεσιδικίως καταδικασθῇ.

στ) Προκειμένου περὶ ἐγγάμου γυναικός, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ σύζυγος αὐτῆς δὲν λαμβάνη σύνταξιν, δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἄλλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 18 παρ. 8 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἐξαίρεσις τῆς μὴ συμβιούσης μετὰ τοῦ συζύγου τῆς λόγω διαστάσεως, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὀριζόμενα ἐν παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. 4169/1961, «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς μεταγενεστέρως ἀντικατεστήθη.

Ἄρθρον 2.

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως καταστάτων ἀναπήρων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Δ/τος 504/1967.

Πρόσωπα, ἅτινα ἤσκησαν ἐπάγγελμα ἐκ τῶν παραγράφων 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. 4169/1961, ἀναφερομένων, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχ. β' ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, καταστάνα συνεπείᾳ παθήσεως ἢ βλάβης, διαρκῶς καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἀνίκανα πρὸς ἀσκήσιν τοῦ συνήθους βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος τῶν, ὡς καὶ παντὸς παρεμφεροῦς τοιοῦτου, εἰς βαθμὸν τοὐλάχιστον 67%, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Δ/τος 504/1957, ἔχουν δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας, ἐφ' ὅσον:

α) Συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα δ' ἕως καὶ στ' ἐδαφίων τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος.

β) Κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας τῶν ἔχουν συμπληρώσει τὸν 21ον οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ

γ) Ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας τῶν μέχρι τῆς υποβολῆς τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἰτήσεως τῶν, διαμένων εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγροτικῆς ἀπασχολήσεώς τῶν, ἢ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα πληθυσμοῦ μέχρι καὶ 5.000 κατοίκων.

Ἄρθρον 3.

Συνταξιοδότησις ἀναπήρων τέκνων ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ ΟΓΑ.

Πρόσωπα πληροῦντα τὰς προϋποθέσεις τοῦ ὑπὸ στοιχείον α' ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας», συντρέχουσιν καὶ τῶν προϋποθέσεων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα δ, ε καὶ στ ἐδαφίων τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος, ἔχουν δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας:

α) Τὰ θυνάμενα νὰ συνταξιοδοτηθοῦν ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, ἐὰν ὁ πατὴρ τῶν, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του, ἐτύγχανεν ἠσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ ἢ καθ' ὅλην τὴν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν ἤσκησεν ἐπάγγελμα, δι' ὃ τ' ἀσχοῦντα τοῦτο πρόσωπα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ καὶ

β) Τὰ θυνάμενα νὰ συνταξιοδοτηθοῦν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν, ἐὰν ὁ πατὴρ αὐτῶν εἴη ἠσφαλισμένος εἰς τὸν ΟΓΑ, τοὐλάχιστον, καθ' ὅλην τὴν τριετίαν πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδοτήσιν τῶν ἢ τυγχάνη συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ.

Ἄρθρον 4.

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως ἠσφαλισμένων προσωρινῶς ἀναπήρων.

1. ἠσφαλισμένος καταστάς, μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν, προσωρινῶς καὶ ἐπὶ πριετίαν τοὐλάχιστον ἀνίκανος πρὸς ἀσκήσιν τοῦ συνήθους βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος του,

ὡς καὶ παντὸς παρεμφεροῦς τοιοῦτου, εἰς βαθμὸν τοὐλάχιστον 67%, δικαιούται συντάξεως, δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης του, ἐφ' ὅσον:

α) Συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα β' ἕως καὶ στ' ἐδαφίων τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος.

β) Κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας του ἔχει συμπληρώσει τὸ 21ον οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ

γ) Ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας διαμένει εἰς τὸν τόπον τῆς ἀπασχολήσεώς του, ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα πληθυσμοῦ μέχρι καὶ 5.000 κατοίκων.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον χορηγούμενη σύνταξις παρτείνεται ἐφ' ὅσον χρόνον ἡθελε καθορισθῇ, δι' ἀποφάσεως τῶν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίων πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὁργάνων, ὅτι ὑφίσταται ἢ, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν.

3. Ἡ λόγω προσωρινῆς ἀναπηρίας σύνταξις μετατρέπεται εἰς ἐφ' ὅρου ζωῆς τοιαύτην:

α) Ἐὰν δι' ἀποφάσεως τῶν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίων ὁργάνων, διαπιστωθῇ ὅτι συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ὑπὸ στοιχείον α' ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος ἢ

β) Ἐὰν ἡ προσωρινὴ ἀναπηρία τοῦ συνταξιούχου λήγῃ κατὰ τὸ ἔτος τῆς συμπληρώσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ μετὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἢ

γ) Ἐὰν ἡ προσωρινὴ ἀναπηρία τοῦ συνταξιούχου λήγῃ κατὰ τὸ ἔτος τῆς συμπληρώσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 60ου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ μετὰ τοῦτο καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος ἔχη συνταξιοδοτηθῇ συνεχῶς ἐπὶ 15 ἔτη.

Ἄρθρον 5.

Διαπίστωσις ἀναπηρίας.

1. Ἡ ἀρμοδιότης πρὸς διαπίστωσιν τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν καὶ τῶν συνεπειῶν ταύτης ἐπὶ τῆς ἀπασχολήσεως τῶν αἰτουμένων σύνταξιν προσώπων, ὡς καὶ τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος, ἀνάγκης συμπαραστάσεως τοῦ ἀναπήρου παρ' ἐτέρου προσώπου, ἀνήκει αποκλειστικῶς εἰς τὰ ὅργανα τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966. Αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις τῶν ὁργάνων τούτων ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν τῆς ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ Νόμου ἀναπηρίας τῶν αἰτουμένων τὴν σύνταξιν καὶ γίνονται ὑποχρεωτικῶς δεκταὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων ὁργάνων.

2. Ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν εἰς ποσοστὸν ἄνω τοῦ 67%, προϋπάρχουσα εἴτε τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ ἢ, προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 τοῦ παρόντος προσώπων, τῆς ἐνάρξεως τῆς, κατὰ κύριον ἐπάγγελμα, ἀπασχολήσεώς τῶν, εἴτε τῆς συμπληρώσεως ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν, δὲν δημιουργεῖ δικαίωμα εἰς σύνταξιν. Τὰ κατὰ τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται, εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ὡς ἀπασχολούμενα διὰ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀνικανότητός τῶν, δύνανται νὰ δικαιωθοῦν συντάξεως, ἐὰν, ἀφαιρουμένου τοῦ προϋπάρχοντος ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητός τῶν, κριθοῦν, διὰ νέαν βλάβην ἢ πάθησιν ἢ οὐσιώδη ἐπιδείνωσιν τῆς παλαιᾶς τοιαύτης, ἀνίκανα διὰ τὴν περαιτέρω ἀσκήσιν τοῦ, δι' ὃ τυγχάνουν ἠσφαλισμένα, ἐπαγγέλματος τῶν εἰς ποσοστὸν τοὐλάχιστον 67%, ἐπὶ τοῦ ὑπολειπομένου ποσοστοῦ ἱκανότητός τῶν.

3. Ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν εἰς ποσοστὸν κάτω τοῦ 67%, προϋπάρχουσα τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ αἰτούντος τὴν συνταξιοδότησιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ ἢ τῆς συμπληρώσεως ὑπὸ τούτου τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, προσμετρεῖται εἰς νεωτέραν βλάβην ἢ πάθησιν ἢ οὐσιώδη ἐπιδείνωσιν τῆς προηγουμένης πάθησεως διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, ποσοστοῦ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν.

4. Προκειμένου περὶ τῶν, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχείον α' ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος, προσώπων, ἡλικίας κάτω τῶν

18 ετών, τὰ κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδία πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὁργανα ἀπορρίπτονται. ἂν ὁ αἰτῶν τὴν συνταξιοδότησιν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας του μέλλει νὰ εἶναι, κατὰ πρόβλεψιν, ἀνικανὸς πρὸς ἀσκήσιν οἰοῦντος ἐμποριστικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς βαθμὸν τοῦλάχιστον 67%. Τὰ πρόσωπα ταῦτα, ὅσα τῇ συμπληρώσει τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ὑποβάλλονται εἰς νέαν ἐξέτασιν, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ὑπὸ στοιχείου α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀναπηρίας, ἐπὶ τῇ τέλει παρατάσεως ἐφ' ὅρου ζωῆς ἢ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεως των.

Ἄρθρον 6.

Ἐπανεξέταση συνταξιούχου.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ ΟΓΑ δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐπανεξέτασιν συνταξιούχου παρὰ τῶν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίων ὁργάνων, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς πρὸς συνταξιοδότησιν ἀπαιτούμενης, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 ἢ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἐπὶ τῇ τέλει τῆς συνεχίσεως ἢ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεως του. ἂν, ἐν περιελθόντων εἰς γνῶσιν τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΟΓΑ στοιχείων, πιθανολογηθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ πρὸς συνταξιοδότησιν ἀπαιτούμενη ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν, ὡς εἰς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ὁρίζεται.

Ἄρθρον 7.

Ποσὶν συντάξεως ἀναπηρίας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἴσονται πρὸς τὸ ἐκάστοτε ποσὸν τῆς συντάξεως γήρατος, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρωθῇ μεταγενεστέρως. Εἰς τὰς ἐγγράμους καταβάλλεται πάντοτε τὸ ἐκάστοτε κατώτατον ποσὸν τῆς συντάξεως γήρατος.

2. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1974 τὸ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον μηνιαῖον ποσὸν τῆς συντάξεως, τῆς χορηγουμένης εἰς τοὺς, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, ἀναπήρους εἰς ποσοστὸν 100%, προσυξάνεται κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τῆς ἐκάστοτε κατωτάτης μηνιαίας συντάξεως, ἐφ' ὅσον ὁ ἀναπήρος ὑφίσταται διαρκῶς εἰς κατὰστασιν ἀπαιτούσαν συνεχῇ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ συμπαράστασιν ἐτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία).

Ἄρθρον 8.

Ἐνδεῆς καταβολῆς συντάξεως.

1. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία τοῦ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον συντρέχουν καὶ αἱ λοιπαὶ πρὸς συνταξιοδότησιν προϋποθέσεις, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει καταβάλλεται ἀνδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνός, καθ' ὃν ὑποβάλλεται ἡ περὶ συνταξιοδοτήσεως αἴτηση.

2. Κατ' ἐξίχρεσιν, τὰ περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος πρόσωπα, δύνανται νὰ δικαιωθῶν συντάξεως ἀνδρομικῶς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1973, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλουν τὴν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἴτησιν των ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

Διακοπὴ καταβολῆς συντάξεως.

1. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως διακόπτεται:

α) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος λαμβάνῃ σύνταξιν, δι' οἰκονομικὰ αἰτίαν, ἐξ ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ σύζυγος τῆς συνταξιούχου λαμβάνῃ σύνταξιν, δι' οἰκονομικὰ αἰτίαν, ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἄλλου ἀσφαλιστικοῦ φορέως. Ἡ παρούσα διάταξις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν τελευτούντων ἐν διαστάσει μετὰ τῆς συζύγου των γυναικῶν, κατὰ τὰ ἐιδικότερα διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁριζόμενα ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961.

ὡς μεταγενεστέρως ἀντικατεστήθη, καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν, ὧν ὁ σύζυγος ἔτυχε συντάξεως ἐξ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

γ) Ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προσωρινῆς ἀναπηρίας τοῦ συνταξιούχου, ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ ταύτης δὲν προσέλθῃ πρὸς ἐπανεξέτασιν τοῦ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν Κανονισμόν ἀρμοδίων πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὁργάνων, ἐφ' ὅσον ἡ μὴ προσέλευσις του δὲν δικαιολογῆται ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας.

δ) Ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ συμπληροῦν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐὰν ὁ, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παραγρ. 4 τοῦ παρόντος, ὑποβάλλόμενος εἰς ἐπανεξέτασιν συνταξιούχος κληθεῖς δὲν προσέλθῃ διὰ τὴν ταύτην ἐπανεξέτασιν, ἐφ' ὅσον ἡ μὴ προσέλευσις του δὲν δικαιολογῆται ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας.

2. Ἡ κατὰ τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' τῆς προηγούμενης παραγράφου διακοπὴ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνός τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν ἤρξατο καταβάλλομένη εἰς τὸν συνταξιούχον ἡ εἰς τὸν σύζυγον τῆς συνταξιούχου, ἡ ἑτέρα σύνταξις καὶ λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐξέλιπεν ὁ λόγος τῆς διακοπῆς τῆς καταβολῆς.

Ἡ κατὰ τὰ ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' τῆς προηγούμενης παραγράφου διακοπὴς σύνταξης, ἀρχεῖται ἐκ νέου καταβάλλομένη ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνός καθ' ὃν δὲν προσέλθῃ ὁ συνταξιούχος πρὸς ἐπανεξέτασιν, ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ἐκ τῆς ἐπανεξετάσεως, ὅτι συντρέχουν αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 10.

Ἀναστολὴ καταβολῆς συντάξεως.

1. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται:

α) Ἐὰν ὁ συνταξιούχος κληθεῖς, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, πρὸς ἐπανεξέτασιν του, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος, δὲν προσέρχεται πρὸς εξέτασιν ἢ προσερχόμενος δὲν ἐκτελῇ τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων.

β) Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ συνταξιούχος παραλείπει νὰ δηλώσῃ, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, μεταβολὴν εἰς τὴν προσωπικὴν ἢ οἰκογενειακὴν κατάστασιν του, ἐπηρεάζουσαν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἢ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμά του.

γ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν περιέλθῃ εἰς γνῶσιν τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΟΓΑ, ὅτι ὁ συνταξιούχος ἢ ὁ σύζυγος συνταξιούχου ὑπέβαλεν αἴτησιν πρὸς συνταξιοδότησιν του ἐξ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

2. Ὁ τρόπος καὶ χρόνος τῆς ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως, κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, καθορίζεται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ, περὶ οὗ ἡ παρὰγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966.

Ἄρθρον 11.

Λήξεις δικαιώματος.

Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήγει:

α) Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου ἢ ὁ προσωρινῶς ἀνάπηρος συνταξιούχος ἔπαυσε νὰ ἔχῃ τὸ κατὰ νόμον συντάξιμον ποσοστὸν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν.

β) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, καθ' ὃ τὰ, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος πρόσωπα συμπληροῦν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐὰν, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, διαπιστωθῇ, ὅτι ἔπαυσεν ὑφίστασθαι, ἢ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀνικανότητος πρὸς ἀσκήσιν οἰοῦντος ἐμποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

γ) Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἤρθησαν αἱ προϋποθέσεις ἐφ' ὃς ἀπενεμήθη ἡ σύνταξις ἀναπηρίας εἰς ἐν διαστάσει μετὰ τοῦ συζύγου τῆς τελευτούντων ἐγγαμῶν γυναικῶν, κατὰ τὰ ἐιδικότερα διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁριζόμενα ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς αὕτη ἀντικατεστήθη.

δ) Είς τὰς περὶ τῶν τῶ ἀρθρῶν 6 τοῦ παρόντος περιπτώσεις, εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐκδίδεται ἀπόφασις τοῦ, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίου διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως ὀργάνου, δι' ἧς ἀποφασίζεται ἡ ὀριστικὴ δικαστὴ τῆς συντάξεως, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ἀνασταλὴ ἢ καταβολὴ τῆς συντάξεως, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρὸν 10 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, ὅτε τὸ δικαίωμα λήγῃ ἀρ' ἧς ἀναστάλη ἢ καταβολή.

Ἄρθρον 12.

Ἐκπροσώπωνσι ἀνγλίκων.

1. Οἱ μὴ ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματός των, τὴν εἰσπραξὶν τῆς συντάξεως των καὶ πᾶσιν σχετικὴν μὲ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα των ἐνέργειαν, ἐκπροσωποῦνται:

α) Ὑπὸ τοῦ πατρὸς των.

β) Ἐν περιπτώσει θανάτου, ἀφανείας, δικαστικῆς ἀντιλήψεως, νομίμου ἢ δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως, ἢ ἐκπτώσεως τοῦ πατρὸς τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, ἢ ἀδυναμίας ἀσκήσεως ταύτης λόγῳ μονίμου ἀπουσίας του ἐξ Ἑλλάδος ἢ δι' ἄλλον λόγον, ὑπὸ τῆς μητρός των.

γ) Ἐν περιπτώσει διαζυγίου ἢ ἀκυρώσεως τοῦ γάμου των γονέων, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ συμβιώσεως τούτων λόγῳ διαστάσεως, ὑπὸ τοῦ γονέως, μετ' οὗ συμβῇ τὸ ἀνγλικὸν τέκνον.

δ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, συνταχουσὼν των ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς παρούσης παραγράφου λόγων διὰ τὸν πατέρα, δὲν ὑπάρχει ἐν ζωῇ ἡ μήτηρ, ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συντρέχουν καὶ διὰ ταύτην οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω λόγοι ἢ ἔχει ἐκπέσει αὕτη τῆς ἐπιμελείας των τέκνων, κατὰ σειράν, ὑπὸ τοῦ συμβιούντος μετὰ τοῦ τέκνου ἐν Ἑλλάδι: α) πάππου, προηγουμένου τοῦ ἐκ πατρὸς τοιούτου, β) μάμης, προηγουμένης τῆς ἐκ πατρὸς τοιαύτης, γ) πρεσβυτέρου ἀγγλικοῦ ἀδελφοῦ.

2. Διὰ συντάξεις καταβαλλομένας εἰς πρόσωπα ἐκ των εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναφερομένων πρὸ τῆς ἐναντι τοῦ ΟΓΑ νομιμοποιήσεως ἐτέρου ἐκπροσώπου, οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει ὁ Ὄργανισμὸς οὗτος, τῶν δικαιούχων θυγατρῶν καὶ στραφούν μόνον κατὰ τοῦ λαβόντος.

Ἄρθρον 13.

Συνταξιοδότησις χρητῶν συνταξιούχων.

Διὰ τὴν λόγῳ γήρατος συνταξιοδότησιν των χρητῶν συνταξιούχων λόγῳ ἀναπηρίας ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

Ἄρθρον 14.

Ἀποδείξεις ἡλικίας.

Ἡ ἡλικία των αἰτουμένων σύνταξιν ἀναπηρίας καὶ των μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν ἀποδεικνύεται κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ἀρθρῳ 4 παρ. 2 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/73.

Ἄρθρον 15.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὅπου ὑπὸ των διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὡς προϋπόθεσις ἀναγνώρισεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν, ἀπαιτεῖται χρόνος ἀπασχολήσεως τοῦ αἰτουμένου ἢ διαμονὴ αὐτοῦ εἰς ὀρισμένην περιοχὴν, προσωρινὰ δεδικοιολογημένα: δικαστικῆς ἀπασχολήσεως, λόγῳ ἀσθενείας ἢ δι' ἄλλον λόγον ἀνωτέρας εἰας, μὴ ἔχουσαι τὸν χαρακτηριστὴ ἐγκαταλείψεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ἢ προσωρινὰ δεδικοιολογημένα διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, ἀπομακρύνσεις ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς ἑκάς τοῦ αἰτούντος.

2. Ὅπου ὑπὸ των διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὡς ἀρνητικὴ προϋπόθεσις ἀναγνώρισεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν, ἀπαιτεῖται ἡ μὴ συνταξιοδότησις, ἐξ οὐδὲν ποτε ἀσφαλιστικοῦ φορέως, ἐξαίρεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου χορηγουμένη πολιτικὴ σύνταξις καὶ ἡ τοιαύτη εἰρηνικῆς περι-

δοῦ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου χορηγουμένη εἰς θύματα ἢ ἀναπήρους παθόντας ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκὸν ταύτης.

3. Ὁ χρόνος συνταξιοδότησεως λόγῳ ἀναπηρίας λογίζεται ὡς χρόνος ἀσχολήσεως διὰ τὴν πλήρωσιν των προϋποθέσεων ἀπονομῆς συντάξεως λόγῳ γήρατος.

Ἄρθρον 16.

Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος λήγει ἡ ἰσχὺς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504/1967 Β. Δ/τος.

2. Αἰτήσεις πρὸς ἀναγνώρισιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας, ὑποβληθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, κρίνονται καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τούτου κατὰ τὰς προϋποθέσεις διατάξεις, ἐξαίρεσις τοιούτων αἰτήσεων προσώπων ἀποκτώντων δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1390/73 Ν. Δ/τος, αἵτινες κρίνονται πάντοτε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν ἑμέτερον ἐπὶ των Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΑΣ

(10)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 318

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ρεθύμνης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις: α) τοῦ ἀρθροῦ 1 παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 87/36 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων παρ' ἐκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ τοῦ Κράτους» (Φ.Ε.Κ. 390/36 τ. Α'), β) τοῦ ἀρθροῦ 1 παραγρ. 1 τοῦ Ν. 753/48 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀρρρωσίων τὴν περὶ των Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν» (Φ.Ε.Κ. 203/48 τ. Α'), γ) τοῦ ἀρθροῦ 39 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 40/1972 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαίον κείμενον των ἰσχυουσῶν διατάξεων «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (Φ.Ε.Κ. 13/72 τ. Α'), δ) Ν.Δ. 1379/73 «περὶ Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (Φ.Ε.Κ. 87/14.4.73 τ. Α').

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 552/73 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑκκλησίας, προτάσει τοῦ ἑμετέρου ἐπὶ των Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζουσαν καὶ διατάσσουσαν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1973 πράξεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως των μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ρεθύμνης ἀποφασισθεῖσα τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ρεθύμνης, κυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 212 ἀπὸ 6.2.60 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. 46/13.4.60 τ. Α') καὶ τροποποιηθέντος διὰ των ὑπ' ἀριθ. 63 ἀπὸ 30.12.64 (Φ.Ε.Κ. 16/1.2.65 τεύχος Α') καὶ 773 ἀπὸ 5.9.66 (Φ.Ε.Κ. 195/3.10.66 τ. Α') Β. Δ/των ἔχοντα οὕτω:

1. Τὸ ἀρθρὸν 12 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ρεθύμνης ὡς ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 773/66 (Φ.Ε.Κ. 195/3.10.66 τ. Α') Β. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 12.

1. Τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν χορήγησιν ἐφ' ἅπασι τακτικῶν βοηθημάτων, ἅτινα καθορίζονται ὡς ἑξῆς:

Εἰς ἕκαστον δικηγόρον δικηραγόμενον ἐκ τοῦ Ταμείου ἐπὶ σκοπῷ συνταξιοδότησεως παρὰ τοῦ Ταμείου Νομικῶν λόγῳ

πολυμετούς ύπηρεσίας ή ανάταυ νοσήματος ή αναπηρίας και συνταξιοδοτούμενον παρὰ τούτου, χορηγείται ἐφ' ἅπαξ τακτικὸν βοήθημα ἐφ' ὅσον διατέλεσε μέτοχος τοῦ Ταμείου ἐπὶ πενταετίαν.

2. Τὸ ἐφ' ἅπαξ τακτικὸν βοήθημα διὰ τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει βιώστη συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀνέρχεται εἰς ἐνεργήκοντα χιλιάδας δραχμῶν (90.000).

Διὰ τοὺς ἔχοντας ὀλιγώτερα τῶν 35 ἐτῶν μετοχικῆς ὑπηρεσίας, τὸ ἐφ' ἅπαξ τακτικὸν βοήθημα ἀνέρχεται εἰς τόσα τριακυστὰ πέμπτα τοῦ ἀνωτέρου βοηθήματος τῶν ἐνεργήκοντα χιλιάδων δραχμῶν (90.000), ὅσα τὰ ἔτη ὑπηρεσίας τοῦ μετόχου. Ἐν περιπτώσει κλάσματος ἔτους, ἀν τοῦτο εἶναι συμπληρωμένον ἐξάμηνον λογίζεται ὡς πλήρες ἔτος, ἄλλως οὐδαμῶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Τα αὐτὰ ποσὰ καταβάλλονται καὶ ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος καταστατικοῦ δικαιούχους ἤτοι τοὺς κληρονόμους ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ μετόχου.

Εἰς τὸν ἑμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

(11)

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 225/1973 Πρ. Δ/γμα «περὶ συστάσεως θέσεων πολιτικοῦ προσωπικοῦ πρὸς ἐπ' ἀνδρῶσιν τῆς Γενικῆς Δ/νσεως Ναυτιλιακῆς Πολιτικῆς» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 205 ΦΕΚ (τεύχος Α') τῆς 12ης Σ/βρίου 1973, ἐπιφέρειται ἡ ἀκόλουθος διόρθωσις:

Ὁ εἰς τὸν δέκατον τέταρτον (14ον) στίχον τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 225/73 Πρ. Δ/τος, ἀριθμὸς Ν.Δ. «333/70», διορθοῦται εἰς «533/70».

(Ἐκ τοῦ ΥΠΝΜΕ)

(12)

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 165 ΦΕΚ, τεύχος Α', τῆς 28.7.1973 Πρ. Δ/γμα ὑπ' ἀριθ. 114 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 26.2.1966 Διεθνoῦς Συμβάσεως σχετικῶς μετὰ τὴν εὐδύνην τοῦ σιδηροδρόμου διὰ τὸν θάνατον καὶ τραυματισμὸν ἐπιβατῶν κλπ.», ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διορθώσεις ἡμαρτημένων:

α) Εἰς τὸ ἄρθρον πρῶτον, παράγραφον 2, στίχον τρίτον τῆς δι' αὐτοῦ κυρουμένης Συμπληρωματικῆς Συμβάσεως, ἡ λέξις «ὀργάνων» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «ὀργάνου».

β) Εἰς τὸ ἄρθρον 2, παράγραφον 6, στίχον τρίτον τῆς αὐτῆς Συμβάσεως, ἡ λέξις «CIM» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «CIV».

γ) Εἰς τὸ ἄρθρον 16, παράγραφον 1, στίχον τέταρτον τῆς αὐτῆς Συμβάσεως, ἡ λέξις «δύνανται» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «δύνανται».

δ) Εἰς τὸ ἄρθρον 20, παράγραφον 2, στίχον δεῦτερον τῆς αὐτῆς Συμβάσεως, ἡ λέξις «δύνανται» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «δύνανται».

ε) Εἰς τὸ ἄρθρον 28, ἐδάφιον πέμπτον, στίχον δεῦτερον τῆς αὐτῆς Συμβάσεως, ἡ φράσις «χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἔκτου».

στ) Εἰς τὸν εἰκοστὸν ἑβδόμον στίχον τοῦ ὡσαύτως κυρουμένου Πρωτοκόλλου Α', ὁ ἀριθμὸς «11» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «1».

ζ) Εἰς τοὺς τρίτον καὶ τέταρτον στίχους τοῦ ὡσαύτως κυρουμένου Πρωτοκόλλου Β', ἡ φράσις «Κεντρικοῦ Γραφείου διεθνῶν μετανῶν μεταφορῶν διὰ σιδηρῶν» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «Κεντρικοῦ Γραφείου διεθνῶν μεταφορῶν διὰ σιδηροδρόμων».

(Ἐκ τοῦ ΥΠΝΜΕ)